

در شماره‌های گذشته مجله سودمند و کرانبهای بررسی‌های تاریخی روزنامه‌های مهم کشور اعم از دولتی و ملی چه آنهاستیکه در ایران و چه در خارج از ایران منتشر می‌شدند تا آغاز انقلاب مشروطیت بطور بسیار مختصر بررسی شد و اگر سلسله مقالات مذکور چنانکه باید و شاید حاوی نکات سودمندی نبود باری از هر یک از روزنامه‌ها تصویری ارائه داده شد و همین نکته کافی است که رنج نگارنده ضایع نماند. زیرا تردیدی نیست که باد حادثه اوراق این روزنامه‌ها را پر پر کرده و نابود ساخته است و آنچه هم از بد حادثه مصون مانده است

(۱)

سیری درین نخست

روزنامه‌های ایران

دکتر اسماعیل رضوانی

هر چند صفحه‌ای از گوشه‌ای است که دست همه کس به آنها نمی‌رسد بنابراین سلسله مقالات لااقل هیئت و شکل و ریخت روزنامه‌های از میان رفته را جاویدان ساخت که هر چه زمان بگذرد اهمیت آن فزونی خواهد گرفت ولذا بار دیگر از اولیاء مجله که مخارج تهیه گراورها را با گشاده روئی تحمل می‌کنند، سپاسگزاری می‌کند.

گذشته از این کدام کار در همان ابتدا بی‌نقص و بطور کامل انجام شده که این کار پر از رفیع در مرحله کمال عرضه شود.

نکته‌ای که تذکر آن لازم است این است که انجام اینگونه امور و جمع آوری اینگونه مطالب از عهده یک نفر یا چند نفر ساخته نیست. در این موارد باید کلیه خوانندگان و علاقمندان کمک نمایند و اطلاعات خود را به اولیاء مجله ارائه فرمایند تا از مجموعه آگاهیها مطلبی کامل تهیه شود گوشه‌ای از تاریخ این کشور کهنسال روش کردد و هدف نیز همین است.

باری، نگارنده با بررسی روزنامه‌های قبل از مشروطیت کار خود را پایان یافته تلقی کرد و تصمیم نداشت مطلب را در بیان کند زیرا تعداد روزنامه‌هایی که تازمان انقلاب انتشار یافته محدود است و بررسی آنها کار ساده‌ای است ولی مقارن همان ایامی که طلیعه انقلاب نمایان شد روزنامه‌های متعدد و جوهر و اجور پشت سر هم نمایان گردید بطوری که در بحبوحه انقلاب یعنی در سال ۱۳۲۵ هجری قمری (۱۹۰۷ میلادی) لااقل هشتاد و چهار روزنامه منتشر می‌شد. علاوه بر روزنامه، شب نامه، صبح نامه و بیدارنامه از در و دیوار فرومی‌ریخت رساله‌های تبلیغاتی چند صفحه‌ای یکی بعد از دیگری به دست مردم داده می‌شد و دامنه تبلیغات مطبوعاتی چنان توسعه یافت که با بی‌پرواپی می‌توان گفت، مردم آن زمان در اوراق مطبوعات غرق شدند.

مرحوم مخبر السلطنه هدایت در کتاب گزارش ایران گوید:

« عدد روزنامه‌ها از حد حاجت بیرون رفت اسامی مهیب بخود می‌گرفتند. روزنامه حشرات الارض هم داشتیم. اکثر بهر کس استطاعتی داشت بدمعی گفتند تا حق سکوتی بگیرند. بروزنامه قناعت نشد شب نامه از در و دیوار فرو (۲)

می‌ریخت. سر لوحه شب نامه خنجر، طپانچه، کاردو نیزه بود^۱، پس از آنکه انقلاب وسیله محمد علیشاه درهم کوییده شد روزنامه‌ها نیز بالطبع از میان رفت و پس از استبداد صغیر دوباره پیدا شد. در سال ۱۳۲۸ تعداد روزنامه‌ها لااقل به سی و شش رسیده است.

این است که نگارنده از وسعت دامنه کار و حشت داشت و مایل بود بهمان مختصر اکتفا کند اما تشویق دوستان و اولیاء ارجمند مجله بهمن نیرویی بخشید و مرا وادر ساخت که موضوع را دنبال کنم ولو دنباله‌ای بس دراز داشته باشد از این جهت بدون اینکه رعایت تقدم و تأخیر شود به بررسی روزنامه‌های مهم عصر بخصوص روزنامه‌هایی که دوره آن را در تصرف دارد، می‌پردازد.

بدون شک گرانبهاترین روزنامه دوره انقلاب روزنامه روزنامه
مجلس است زیرا قسمت عمده مطالب این روزنامه‌ها مذاکرات مجلس
مجلس می‌باشد و اگر این روزنامه نبود ما از مذاکراتی که در مجلس اول شورای ملی بین نمایندگان صورت گرفته است بکلی بی‌اطلاع می‌ماندیم زیرا چنانکه می‌دانیم پس از بتوپ بستن مجلس اول کلیه اسباب و اثاثیه و تمام اسناد و مدارک آن بیفنا رفت. چیزی که مایه تأسف است این است که این مذاکرات از روز پنجم شنبه پنجم شوال ۱۳۲۴ درج شده زیرا نخستین شماره روزنامه در یکشنبه ۸ شوال ۱۳۲۴ هجری قمری و ۱۲۸۵ شمسی مطابق ۲۵ نوامبر ۱۹۰۶ انتشار یافته و بنابراین از روز افتتاح مجلس (۱۸ شعبان ۱۳۲۴) تا ۵ شوال که قریب به ۴۷ روز می‌شود از مذاکرات نمایندگان که برای تاریخ مشروطیت ایران فوق العاده مهم است بی‌اطلاعیم و برای گردآوری مذاکرات روزهای نخست مجلس ناچار باید تمام روزنامه‌ها و سایر انتشارات آن عهد را مطالعه کنیم و اگر هم اینکار انجام شود و باید هم انجام گیرد، باز هم نخواهیم توانست بطور کامل مذاکرات ۴۵ روزه را جمع آوری نمائیم.

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ﴾

قیمت اشتراک

طهران و لایات داخله ایران	مالک خارجه
۳ ماهه	۳ ماهه
۱۴ قران	۱۷ قران
۶ ماهه	۶ ماهه
۲۶ قران	۳ توان
۱۱ ساله	۱ ساله
۵۵ قران	۵۶ قران

﴿طهران﴾

قیمت این سخن به شانه است

قبت اعلانات سلسلی داشت در صورت
نگار تخفیف داده مشترک
بطور یوپیه منظر خواهد شد
عطایه و درافت مذید

مجلس

۱۳۲۴

اداره سرکنی

طهران جلسات حاصل آمده

مدیر کل

میرزا محمد صادق فرزند
حضرت حجۃ الاسلام آقا امیر زاده

سید محمد جباری

دیر احمر ادب امانت

سکایم بدون اعماق و ترقیات کافی و غریب است

قیول نیزود

لو عنان صراسلات بک

لاره روز دمه مجلس طهران

عنوان لکرانی

حریله مجلس

قرن نهادون

پیارچ بکنده هشم شوال المکرم ۱۳۲۴ هجری قدری و ۱۲۸۵ هجری شمسی مطابق پست و بیم موامده فرانسه و انگلیسی
و ۱۳ نویامروی ۱۹۰۶ و سیزدهم ابراهیم ۱۲۶۶ زدگردی و کشور آخر ۲۲۱۸ هجری و ۱۳۰۸ آذرمه ۸۷۸ جلالی

این روز نامه بکی مطلق آزاد است و در مباحث و مذاکرات و مشروعات مجلس شورایی ملی ایران و کتبه امور پلیتکی و
تھاری و اجتماعی و ائمه راجع باصلاحات ملکی امور ملی و مرسوط خواهد شد عالم و عواید غوبه و دلار حقوقی عالم اسلام است
و احرا احکام اسلام و مذاکره حسود وطن باشد باکال از ایدی سخن میرزا مذاکرات یوپیه فارالشورای کبری و لوائح و مقالات
و آوا و افکار ملت را در مواد مذکوره مخصوص متاخر خواهد شد

یحتمل سلامت که علاوه بر جمیعت پر از خواسته

بزرگ عمرم و قبول عموم ملت و عمل کمال اعماق دولت و

پر از دلخواهی و ممانع موقت متعلق و ملکه و ملیت عصر

جدید پیغم و مطلع هستند مرحت و بهمه کفایت و فوست

ایشان را کفار و این امیاز بزرگتر ایشان عابت فرمودم

تا بخشی از قدر خوش خبر و دلخواهان صیر تائیش و

نهایی آورده باکال دلخواهی و نیمات دفت و مرابحت آن

اس رسوم احلاجیں رزیق قربن الحمام مارند

(شبان ۱۳۲۴)

(متقدمه)

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ﴾

بوجیب دستخط مبارک مایوس مذور جه فرق

کلم این روز نامه بکی آزاد و مطلق است و در مشروعات و

مباحث و مذاکرات مجلس شورای ملی و گلبه امور پلیکی و

تھاری و اجتماعی و ائمه راجع باصلاحات ملکی و امور ملی و

﴿سُواد دستخط مبارک هیوین﴾

جناب اشرف صدر اعظم چون روزنامه موسمه هجدهم که

چاهمه طبع آن داده شده است اول روز نامه است که در هر

کونه مقالات مذیده راجع تحریر عامه و مصالح امور ملکی

و ملک و حلقه شرائط دلخواهی بازدید قلم عصوص و

نمایاد خواهد بود و لازم است در نهضت نظر و موابد دستخط

باشد که مطلع اطلاعات علیه شرعاً و مسیله و درستی و

دیانت او کامل معلوم و متوارد باشد لذا بوجیب این دستخط

مبارک جزوی دلیل این اسر مهم را از اتحاد اعضا و تعیین

دیوان نکاران و کیفی طبع و انتزاعه مذکور آن میرزا محسن

مذاکرات مجلس اول تا کنون دو بار انتشار یافته، یکبار در سال ۱۳۲۵ شمسی در شماره‌های «روزنامه رسمی کشورشاهنشاهی ایران» و بار دیگر در ردیف انتشارات «کتاب کیهان» در سال ۱۳۳۵ شمسی وسیله کتابفروشی ابن سینا و بطوری که خوانندگان مطلع می‌دانند مذاکرات روزهای اولیه یانیست یا فوق العاده ناقص است.

به حال، با نگاهی به تصویر نخستین شماره روزنامه مجلس تمام مشخصات آن روش می‌شود و بنابراین از تکرار مطالبی که در تصویر نشان داده می‌شود صرفنظر می‌کنیم و به بحث در اطراف روزنامه می‌پردازیم، همانطوری که ملاحظه می‌شود روزنامه هفت‌ای چهار نوبت روزهای شنبه، یکشنبه، سه‌شنبه و پنجشنبه در چهار صفحه منتشر می‌شده است ولی از شماره ۶۸ ببعد تمام روزهای هفته به استثنای جمعه انتشار می‌یافته است و انتشار آن تا روز به توب بستن مجلس ادامه داشته است. مدیر کل و دبیر آن هر دو از شخصیت‌های بزرگ شناخته‌ای هستند و بیان شرح حال آن‌دو یعنی مرحومان سید محمد صادق طباطبائی و ادیب‌الممالک فراهانی زاید بنظرمی‌رسد. بطوری که از «ساد دستخط مبارک همیوونی»، مستفاد می‌شود صاصب امتیاز روزنامه آقا میرزا محسن صدرالعلماء بوده است.

در نخستین شماره تحت عنوان مقدمه هدف از انتشار روزنامه چنین بیان شده است:

.... قلم این روزنامه بکلی آزاد و مطلق است و در مشروعات و مباحث و مذاکرات مجلس شورای ملی و کلیه امور پلتیکی و تجاری و اجتماعی و آنچه راجع به اصلاحات ملکی و امور ملی و مربوط بفوائد و عوائد عامه و دائز حقوق وطنیه و مدافعت حدود عالم اسلامیت باشد با کمال آزادی سخن خواهد راند. وظیفه مهم این روزنامه نشر اخبار یومیه و مذاکرات و کلای دارالشورای کبری ایران و احکام صادره از مجلس و گفتگو در مباحث پلتیکی است اخبار ولایات و وقایع شهری و اخبار مخصوص تجاری و آنچه راجع باسعار عمومی است کسب و درج می‌شود. تلگرافات و اخبار خارجه و آنچه از اخبار جراید معتبره اروپ مربوط به مجری و مسلک پلتیک مملکت و دائز بامور (۵)

داخله باشد قرجمه و نقل میشود. اخبار علمی، ادبی و اقتصادی و صنعتی و صحی و تاریخی و سایر مقالات مفیده بر حسب اهمیت و اقتضاء وقت نقل و درج خواهد شد اخبار فوریه بوسیله سیم تلفون مخصوص اداره و تلگراف کسب و درج میشود و چون این روزنامه واسطه مستقیم ایصال لوایح و عرایض ملت به دارالشورای کبری و ادارات سنیه دولت علیه است آراء و افکار و کلیه مقالات و مکاتیب درباره مشروعات مجلس شورای مملکتی و اصلاحات مملکتی و مقاصد نوعی را مادامیکه منبی بر اعراض شخصیه و موجب هتك ناموس و شرف اشخاص نباشد با کمال امتنان قبول و درج خواهد نمود. بنابراین بر صاحبان مکاتیب لازم است که مکتوب خودرا با امضاء و تعریف کافیه ارسال نمایند ولذا مکاتیب بی امضاء یامیهم و مقالاتیکه مبنی بر اعراض بوده باشد پذیر فته و قبول نمی شود. برای اینکه از تعلقات بی جا احتراز نموده و الفاظ مغلقة مبهمه جای معانی مهمه و مطالب مفیده را نگیرد و از مقصود اصلی خود و موضوع روزنامه نویسی تخطی نرفته و دور نرفته باشیم کلیه در عنوانین والقاب به اختصار وایجاز خواهیم پرداخت. این روزنامه در تهران و سایر بلدان ایران و کلیه موقع و موارد مهمه دارای اخبارنویس و وقایع نگاران مخصوص خواهد بود و تمام وقایع کتسی وتلگرافی و اخبار رسمی و غیررسمی را کسب و کشف و بدون ملاحظه اشخاص انتشار خواهد داد و بر حسب اقتضای وسعت اداره در موارد لزوم در پایتختها و بلاد عده همalk عالم اخبارنویس تعیین خواهد نمود. روزنامه مجلس تاسه ماه از تاریخ افتتاح هفتاهی چهار نمره بترتیب ایام انعقاد مجلس توزیع و نشر می شود و پس از سه ماه به استثنای روزهای جمعه و ایام محترمه که تعطیل عمومی است همه روزه منتشر خواهد شد و چون فعلا کاغذهای ورق بزرگ که مناسب جراید یومیه است بقدر کفاف واسع ورفع احتیاج بدست نمی آید در طبع روزنامه در اوراق معمولی شروع و اقدام میشود. اداره کاغذ مخصوصی باقطع بزرگ از کارخانه های کاغذ سازی فرنگ طلب کرده پس از ورود انشاء الله تعالی با آن اوراق منتشر خواهد شد . . . .

در اکثر شماره‌های این روزنامه بجای سر مقاله مذاکرات مجلس درج می‌شده آنگاهه اخبار داخله و در بعضی از شماره‌ها اخبار خارجه نگاشته شده است. در ضمن اخبار خارجه مطالب روزنامه‌های اروپا در باب اخبار مر بوط مشروطیت ایران ترجمه و درج می‌گردیده است این روزنامه برای تدوین تاریخ مشروطیت ایران گنجینه کرانبهائی است که هر کس بدون در دست داشتن آن دست بتدوین تاریخ مشروطیت بزنند کارناقصی انجام داده است.

روزنامه صور اسرافیل. کوبنده‌ترین و مشهورترین و پر صدا ترین روزنامه عهدانقلاب روزنامه صور اسرافیل است نخستین شماره آن روزنامه‌گذره ربیع-الآخر سال ۱۳۲۵ هجری قمری (۱۹۰۷ م) منتشر یافته و تا شنبه ۲۰ جمادی-الاول ۱۳۲۶ منتشر آن ادامه داشته است هجدهم عاصی و دو شماره منتشر شده است مدیر آن میرزا جهانگیر خان شیرازی و میرزا قاسم خان تبریزی بوده است.

میرزا جهانگیر خان بشرحی که در تمام تاریخهای مشروطیت بتفصیل درج است در واقعه توپ بستن مجلس بفرمان محمدعلیشاه کشته شد ولی میرزا قاسم خان جان بدور برده واژ آن پس نام خانوادگی صور اسرافیل را برای خود برگزید و در شاهنشاهی رضا شاه کبیر بمقامات بلند اداری از قبیل وزارت، استانداری و ریاست شهرداری تهران رسید.

روزنامه صور اسرافیل بقدری مورد علاقه خاص و عام قرار گرفته بود که بقول صاحب تاریخ جراید و مجلات ایران «روزنامه که صبح به قیمت چهارشاهی منتشر می‌شد عصر به چند تومان خرید و فروش می‌گردید»^۱ یکی از عوامل محبوبیت روزنامه و ابراز علاقه شدید مردم به آن مقالاتی بود که تحت عنوان «چرندنده» بقلم مزاح و شوخی واستهza و سیله مر حرم دهخدا نگارش می‌یافت.

از چرندندهای دهخدا نمونه‌هایی بعنوان یکی از بهترین قطعات نشر پارسی درسلسله کتبی که باین منظور تدوین شده و قیز در کتب ادب و تاریخ کرار آ به چاپ رسیده است و بطور مجزی و مستقل نیز چاپ شده است ولی چاپ چرندندها وقتی ارزش خواهد داشت و لطف آن هنگامی آشکار خواهد شد

میرزا علی خان میرزا (۱۷۵۰-۱۸۲۰) نویسنده

لهم إني بكيت حلقَيْنِي لِتُسْرِعَنِي
بِالْجَنَاحَيْنِي إِلَيْكَ مَوْلَانِي وَهُدَى
كَمْ يَحْتَاجُنِي إِلَيْكَ مَوْلَانِي وَهُدَى

۱۳۲۵ میلادی در سالیان پنجمین حکومت شاهزاده عباس از خانات کوچک قره باغ

۱۳۷۶-۱۳۷۵ میلادی در سال ۲۰۰۰ میلادی در سال ۱۴۰۰ هجری

ماد دویست و نهاده هشتاد و پنجم (۵) زان
سازمان اسلامی ایران پیش (۵) زان

وَالْمُؤْمِنُونَ الْمُؤْمِنَاتُ وَالْمُؤْمِنُونَ الْمُؤْمِنَاتُ

امد من مردم طلب و ملک کاری خود را بر سر

برگزیده ایشان را می بینید و آن را در تخت خود قرار دهید.

حکم ایمان ماضی خود که بخشی کوچک در این سطح

سی و هر چهارمین جلسه مجلس شورای اسلامی

لهم إني أنت عبدي فدع برؤستي وذرني في سجينك

د. هنري مورجان و د. إدوارد سبرينجز بحثاً

دی اعلیٰ مسکن و میراث الحسین خود صوفی طریق
کھجورا مسجد - ہے فخری گردانہ

نامه معمایی اسلامی در حقیقت قوی نامعلوم

دوده داش می کنم که از شاخت و خسته نمایم

بلازقون مخدوع وقوت ب محاب حمل عکس

که در مقدمه هریک از آنها اوضاع و احوال روز و عوامل الهام بخش نویسنده نگارش یا بد تالطف آن دوچندان گردد.

بامطالعه روزنامه صور اسرافیل بخوبی میتوان اوضاع اجتماعی آن روز و نحوه تفکر مردم را نسبت به انقلاب و اندازه اطلاعات نویسنده کسان آنرا نسبت بهمایت مشروطیت دریافت و بنابراین جزو اسناد گرانبهای تاریخ مشروطیت محسوب میشود. گذشته از این در بعضی از شماره های آن مطالبی است که جزو اسناد تاریخ بشمار می آید از جمله صور استنطاقی است که از اسداله نامی که مأمور کشتن چهارنفر از وکلای انجمن تبریز بوده بعمل آمد و در شماره ۲ درج شده است و نامه ای از مرحوم سید جمال واعظ در شماره ۷ و ۸ صور استنطاق میرزارضای کرمانی قاتل ناصر الدین شاه در شماره ۹ و ۱۰ و پسر میرزا رضا (میرزاقی) در شماره ۱۱ و دوستان و آشنايان او در شماره های ۱۷ و ۱۳.

اینک برای اینکه بسبک نگارش روزنامه واقف شویم قسمی از سرمقاله شماره ۲۳ روزنامه نقل میشود:

«ترقی مملکت بسته بکشترت کار و کثرت کار منوط بتسهیل طرق آن است. گذشته از اوامر انبیاء، اصرار حکما و استحسانات شمرا بهمان دلیل واضح که اگر امر روز تمام اهل این مملکت یکدفعه دست از کار بکشند مملکت خراب خواهد شد بهمان دلیل هم هر چه بر کار افزوده شود برآبادی مملکت خواهد افزود.

نعمت بی تحمل زحمت، و آسایش بی سعی، موافق نظام مشهود این دنیا محال است.

در زیر همان لقمه های چرب و شیرین فلان امیر، فلان وزیر، و فلان مجتهد هم که تحصیلش بی زحمت متصور میشود باز عرقهای گرم رنج بروآههای سرد کار کردن بتیر گی ابرهای طوفانی و ظلمت شبههای دیجور دیده میشود.

کار منبع ثروت، منشأ لذاید، اولین اصل اصول انقلابی و کلید همه سعادات دنیا و آخرت است.

امروز تمام دول متمدن عالم بایک شتاب و عجله نگفتنی در تکثیر و ازدیاد کار روز و شب میکوشند. اتازونی اراضی را مجاناً بر عایاوا کذار میکند برای ازدیاد کار انگلیس قانون تابعیت را تسهیل مینماید برای ازدیاد کار در رو سیه مقصرين را به سیبر میفرستند و دو ما بتقسيم اراضی خالصه و کلیسا میان رعيت رأی میدهد. برای ازدیاد کار همه دول باهم اتحاد پستی تلگرافی و حفظ صحه میکنند، برای ازدیاد کار کلیه حکماء مملک در تقلیل مالیات سعی مینمایند برای ازدیاد کار.

بهترین مقیاس برای بدست آوردن اندازه غنا و فقر، سعادت و دولت، قدرت و ضعف هر مملکت همان تعیین اندازه کثرت و قلت کار است. اینکه نوع انسان خود را به صفت مدنیت ممتاز کرده و هیئت و جمعیت‌های بشری تشکیل داده فقط محض کار است.

آیا برای تمتع از این میوه بهشتی و علت غائی مدنیت و تکثیر و ازدیاد آن چه باید کرد؟ باید پیش از هر کار در تسهیل طرق آن سعی نمود. وسیله تسهیل طرق کار جلوه دادن احترام کار در انتظار عامه است. می‌گویند در امریکا احترام یکنفر بنای ماهر کمتر از یک لورد نیست همینطور است، لیکن حالاما بواسطه نداشتن راه آهن از امریکا فرسخها دوریم. برای ما در جلوه دادن احترام کار فقط مطمئن کردن کارگر از تمتع زحمات خود کافی است... امروز بهر درجه که ما بتوانیم از حقوق اربابی و منافع صاحبان سرمایه و مالیات بی‌نظم و ترتیب دولت کسر کرده و بر عایدی رعایاوا کارگران بیفزاییم بهمان درجه هم در احترام کار کوشیده و بر ازدیاد طبقه کارگر سعی کرده‌ایم....

چرند پرندگانی دخدا که در آغاز مطلب از آن یاد شد سراسر کنایه به شخصیت‌های سیاسی و رجال عصر است و چنان نیش دار و در عین چنان لطیف است که مزیدی بر آن متصور نیست. این چرند پرندگان در زبان فارسی جاودانی خواهد ماند زیرا گذشته از لطفات خاص دور نمای واقعی اوضاع اجتماعی آن زمان را بخوبی مجسم می‌سازد.

در میان چرندها تنها یکی تحت عنوان «قندرون» در شماره‌های ۲۷ و ۲۸ روزنامه موجود است که با کمال تأسف به انتها نرسیده و بدون اینکه دارای کنایه و نیش به افراد شناخته و معینی باشد گوش ای از اوضاع اجتماعی آن زمان را روشن می‌کند و ملاحظت و لطف آن کمتر از قطعات اولی مرحوم صادق هدایت، آقای جمال‌زاده و سایر نویسندگان برجسته نیست.

نکته‌ای که در پایان محتاج به بیاد آوری است این است که پس از کودتای محمد علیشاه و قوب بستن مجلس و کشته شدن میرزا جهانگیر خان مر حوم دخدا باز خدمات بسیار از ایران گریخت و به کشور سویس رفت و در آنجا در شهر ایورون دنباله روزنامه سوراسرافیل را گرفتو چهارشماره منتشر کرد که متأسفانه شماره‌های آن فوق العاده نایاب است.

این روزنامه از طرف انجمن ملی تبریز منتشر شده است و انجمن نخستین روزنامه‌ایست که پس از صدور فرمان مشروطیت در تبریز انتشار یافته است در آغاز اسم آن «روزنامه ملی» بوده و بعد ها نام «انجمن» بر آن نهاده شده است. «مدیریت روزنامه بعده دو نفر آقایان سیدعلی‌اکبر از خانواده و کیلی و غنی‌زاده معروف بوده است»^۱ سایر مشخصات از تصویر شماره ۹۷ روزنامه بخوبی آشکار می‌شود این روزنامه بیشتر اختصاص به نشر مذاکرات انجمن تبریز داشته و در عین حال مقالاتی که برای پیشرفت مشروطیت و وصول بهدف مشروطه خواهان مفید بوده است چاپ می‌شد.

مهتمرین مطالب آن تلکرافاتی است طولانی و مفصل که بین و کلای آذربایجان در تهران و نمایندگان انجمن مبادله می‌شده است این روزنامه در چهار صفحه منتشر می‌شده، آغاز انتشار آن ماه ربیع سال ۱۳۲۵ هجری قمری بوده است اهمیت این روزنامه نیز از لحاظ سندیت برای تاریخ مشروطیت کمتر از روزنامه سوراسرافیل نیست و متأسفانه شماره‌های آن نیز از سایر روزنامه‌های آن زمان بمراتب نایاب تراست و نگارنده طی سالها کوشش هنوز دوره کامل آنرا نتوانسته است فراهم آورد.

۱- تاریخ جراید و مجلات ایران جلد اول ص ۲۸۶